

د افغانستان اسلامي جمهوریت

د عدلي وزارت

رسمي جريده

فوق العاده كڼه

قانون میانجیگری (مصالحه) تجارتي

تاریخ نشر: (۱۰) دلو سال ۱۳۸۵ هـ.ش

نمبر مسلسل (۹۱۳)

۲- فرمان شماره (۹۸) مؤرخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۷ رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در مورد توشیح
قانون میانجیگری (مصالحه) تجارتي.
قانون میانجیگری (مصالحه) تجارتي.

ACKU

جمهوری اسلامی افغانستان

شماره: (۱۶۸۳۷)

تاریخ: ۱۳۸۵/۱۰/۲۸

محترم سرور دانش وزیر عدلیه!

قانون میانجیگری (مصالحه) تجارتی که به اساس مصوبه شماره (۳۵) مؤرخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۵ شورای وزیران به داخل (۳) فصل و (۲۵) ماده تصویب و از جانب ما به حیث فرمان تقنینی شماره (۹۸) مؤرخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۷ توشیح گردیده است، به شما ارسال شد تا به نشر آن در جریده رسمی اقدام نمائید.

حامد کرزی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

فرمان

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان در مورد توشیح قانون میانجیگری (مصالحه) تجارتی

شماره: (۹۸)

تاریخ: ۱۳۸۵/۱۰/۲۷

ماده اول:

بتأسی از حکم ماده (۷۹) قانون اساسی افغانستان قانون میانجیگری (مصالحه) تجارتی را که به اساس مصوبه شماره (۳۵) مؤرخ ۱۳۸۵/۱۰/۲۵ شورای وزیران به داخل (۳) فصل و (۲۵) ماده تصویب گردیده است، به حیث فرمان تقنینی توشیح میدارم.

ماده دوم:

وزیر عدلیه جمهوری اسلامی افغانستان و وزیر دولت در امور پارلمانی مؤظف است این قانون را در خلال (۳۰) روز از تاریخ انعقاد نخستین جلسه شورای ملی به شورای ملی تقدیم نماید.

ماده سوم:

این فرمان تقنینی از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.

حامد کرزی

رئیس جمهوری اسلامی افغانستان

فهرست مندرجات

قانون میانجیگری (مصالحه) تجارتي

فصل اول

احكام عمومي

<u>صفحه</u>	<u>عنوان</u>	<u>ماده</u>
۱	هدف.....	ماده اول:
۱	اصطلاحات.....	ماده دوم:
۱	عدم تحميل راه حل منازعه.....	ماده سوم:
۱	انصراف از تطبيق.....	ماده چهارم:
۲	ساحه تطبيق.....	ماده پنجم:
۲	حالات عدم تطبيق.....	ماده ششم:

فصل دوم

طرز میانجیگری

۲	آغاز میانجیگری.....	ماده هفتم:
۲	رد دعوت.....	ماده هشتم:
۲	اجرای میانجیگری.....	ماده نهم:
۳	ملاقات میانجی.....	ماده دهم:
۳	ارائه طرح.....	ماده یازدهم:
۳	برخورد منصفانه.....	ماده دوازدهم:
۳	عدم جمع آوری مدارک.....	ماده سیزدهم:
۴	عدم افشای حکم.....	ماده چهاردهم:
۴	پذیرش مدارک.....	ماده پانزدهم:

ماده شانزدهم: ختم عملیه میانجیگری.....۴

فصل سوم

احکام متفرقه

ماده هفدهم: نقش میانجی به حیث حکم.....۵

ماده هجدهم: مدت تعلیق.....۵

ماده نوزدهم: معرفی میانجی.....۵

ماده بیستم: افشای معلومات.....۵

ماده بیست و یکم: محرریت معلومات.....۶

ماده بیست و دوم: توافق به روند حکمیت یا رسیدگی قضایی.....۶

ماده بیست و سوم: تطبیق موافقتنامه.....۶

ماده بیست و چهارم: وضع مقررہ و طرز العمل ها.....۶

ماده بیست و پنجم: تاریخ انفاذ.....۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قانون میانجیگری (مصالحه) تجارتی

فصل اول

احکام عمومی

هدف

ماده اول:

این قانون بمنظور تشویق طرفین منازعه تجارتی به حل و فصل سریع، عادلانه و بیطرفانه از طریق میانجیگری (مصالحه)، فراهم آوری تسهیلات در زمینه و سایر امور مربوط به آن، وضع گردیده است.

اصطلاحات

ماده دوم:

اصطلاحات آتی در این قانون مفاهیم ذیل را افاده مینماید:

۱- میانجی: عبارت از یک شخص حقیقی یا بیشتر از آن است که به اساس توافق طرفین، غرض حل و فصل منازعه مربوط تعیین میگردند.

۲- میانجیگری (مصالحه): عبارت از عملیه لازم الاجرای است که به تاسی از آن میانجی به اساس درخواست و توافق طرفین، خدمات بیطرفانه را بمنظور حل و فصل سریع و عادلانه منازعات اقتصادی و تجارتی انجام میدهد.

۳- معامله تجارتی: شامل کلیه مناسبات دارای ماهیت تجارتی و اقتصادی میباشد که به اساس قرارداد یا غیر آن استوار باشد.

۴- محکمه: عبارت از محکمه ذیصلاح تجارتی افغانستان میباشد.

عدم تحمیل راه حل منازعه

ماده سوم:

میانجی نمی تواند راه حل پیشنهاد شده منازعه را بالای طرفین تحمیل نماید.

انصراف از تطبیق

ماده چهارم:

طرفین میتوانند به انصراف از تطبیق احکام این قانون موافقه نمایند.

ساحه تطبيق

ماده پنجم:

احكام اين قانون بالای تمام طرفين منازعه قابل تطبيق بوده، مگر اينکه موافقه طبق حکم مندرج ماده چهارم اين قانون صورت گرفته باشد.

حالات عدم تطبيق

ماده ششم:

هر گاه میانجی از طرف محکمه یا حکمیت تعیین گردد، احکام این قانون قابل تطبيق نمیباشد.

فصل سوم

طرز میانجیگری

آغاز میانجیگری

ماده هفتم:

عملیه میانجیگری در مورد حل و فصل منازعه از تاریخ آغاز میگردد که طرفین منازعه به حضور و شرکت در آن توافق مینمایند.

رد دعوت

ماده هشتم:

هر گاه یکی از طرفین منازعه در خلال (۳۰) روز از تاریخ ارسال دعوت نامه یا مدتی که در آن معین شده است، قبولی دعوتنامه را مبنی بر مصالحه دریافت ننماید، دعوت به مصالحه رد شده تلقی میگردد.

اجرای میانجیگری

ماده نهم:

- (۱) طرفین منازعه میتوانند در مورد نحوه میانجیگری طور دیگری توافق نمایند.
- (۲) میانجی میتواند در صورت عدم دستیابی به توافق طرفین منازعه در مورد نحوه اجرای میانجیگری، عملیه را با نظر داشت اوضاع و شرایط قضیه، خواست های طرفین و حل سریع منازعه به نحویکه مناسب داند، انجام دهد.

ملاقات میانجی

ماده دهم:

میانجی میتواند با طرفین یکجا یا طور جداگانه ملاقات یا تماس برقرار نماید.

ارائه طرح

ماده یازدهم:

میانجی میتواند در هر یکی از مراحل عملیه میانجیگری، طرح های خود را برای حل و فصل منازعه به طرفین ارائه نماید.

برخورد منصفانه

ماده دوازدهم:

میانجی مکلف است در هر حالت یا حین اجرای عملیه میانجیگری با طرفین، برخورد منصفانه نماید.

عدم جمع آوری مدارک

ماده سیزدهم:

میانجی، طرفین و سایر اشخاصی که به نحوی از انحاء در عملیه میانجیگری دخیل باشند، نمی توانند در روند حکمیت و رسیدگی قضایی در موارد ذیل، مدارک را فراهم آوری و منحیث شاهد ادای شهادت نمایند:

۱- دعوت از جانب یکی از طرفین، بمنظور دخیل شدن در عملیه میانجیگری و یا تمایل طرف دیگر به سهمگیری در این عملیه.

۲- اظهار نظر یا ارائه پیشنهاد توسط یکی از طرفین میانجیگری در رابطه به حل و فصل ممکنه منازعه.

۳- اظهارات یا اعترافاتی که توسط طرفین در خلال عملیه میانجیگری صورت گرفته باشد.

۴- پیشنهادهاتی که توسط میانجی ارائه شده باشد.

۵- تمایل یکی از طرفین مبنی بر پذیرش پیشنهادیکه برای حل و فصل منازعه توسط میانجی ارائه شده باشد.

۶- سندی که صرف به منظور عملیه میانجیگری ترتیب شده باشد.

عدم افشای حکم

ماده چهاردهم:

بورد حکمیت، محکمه یا سایر مقامات ذیصلاح دولتی نمی توانند، حکم افشای معلومات مندرج حکم ماده بیست و یکم این قانون را صادر نمایند. هر گاه معلومات متذکره مغایر حکم مندرج ماده بیست و یکم این قانون به حیث مدرک ارائه گردد، این مدارک قابل اعتبار نمی باشد، مگر اینکه افشای معلومات مذکور به منظور تطبیق موافقتنامه حل و فصل منازعه، لازم باشد.

پذیرش مدارک

ماده پانزدهم:

با نظر داشت حکم مندرج ماده بیست و یکم این قانون، مدارکی که در روند حکمیت، رسیدگی قضایی و روند های مشابه دیگری قابل پذیرش باشد، در عملیه میانجیگری نیز پذیرفته شده میتواند.

ختم عملیه میانجیگری

ماده شانزدهم:

میانجیگری در حالات ذیل از تاریخ عقد یا اعلام خاتمه می یابد:

- ۱- در صورت عقد یا امضای موافقتنامه حل و فصل منازعه توسط طرفین.
- ۲- در صورتیکه میانجی اعلام نماید که مساعی در عملیه میانجیگری بیشتر از این قابل توجیه نمی باشد.
- ۳- در صورتی که طرفین، ختم عملیه میانجیگری را به میانجی اعلام نمایند.
- ۴- در صورتی که یکی از طرفین به طرف های دیگر و میانجی ختم عملیه میانجیگری را اعلام نماید.

فصل سوم

احکام متفرقه

نقش میانجی به حیث حکم

ماده هفدهم:

میانجی نمیتواند در منازعه ای که قبلاً یا فعلاً موضوع مورد بحث میانجیگری بوده، یا در منازعه دیگری که از عین قرارداد یا رابطه حقوقی مرتبط به منازعات متذکره ناشی شده باشد، منحیث حکم عمل نماید، مگر اینکه طرفین در زمینه موافقه نموده باشند.

مدت تعلیق

ماده هجدهم:

مرور زمان در مورد حل و فصل منازعه، از تاریخ آغاز عملیه میانجیگری به حالت تعلیق قرار میگیرد. در صورتیکه عملیه میانجیگری بدون دستیابی به موافقه حل و فصل خاتمه یابد، مدت مرور زمان از همین تاریخ مجدداً آغاز میگردد.

معرفی میانجی

ماده نوزدهم:

شخص معرفی شده به حیث میانجی مکلف است قبل از انتصاب یا بعد از آن یا در جریان عملیه میانجیگری راجع به شخصیت و سایر حوال مربوط به خود که موجب از بین رفتن شک و تردید در مورد استقلالیت و بی طرفی اش میگردد، به طرفین منازعه معلومات لازم ارائه نماید، مگر اینکه قبلاً در مورد از جانب وی اطلاع یافته باشند.

افشای معلومات

ماده بیستم:

در صورتیکه میانجی توسط یکی از طرفین در مورد منازعه معلومات دریافت نماید، میتواند آنرا به هر یک از طرف دیگر ذیدخل در عملیه میانجیگری آشکار نماید، مگر اینکه به حفظ محرمانیت آن تاکید شده باشد.

محرمة معلومات

ماده بیست و یکم:

تمام معلومات مربوط به عملیه ای میانجیگری به استثنای حالاتیکه افشای آن مطابق احکام این قانون یا بمنظور تطبیق موافقتنامه حل و فصل منازعه لازم دانسته شود، طور محرم نگهداری میگردد، مگر اینکه طرفین طور دیگری موافقه نموده باشند.

توافق به روند حکمیت یا رسیدگی قضایی

ماده بیست و دوم:

هر گاه طرفین روی میانجیگری توافق و صریحاً موافقه خویش را مبنی بر عدم آغاز عملیه میانجیگری در خلال مدت زمان معین یا تا زمانیکه یک رویداد معین روند حکمیت و رسیدگی قضایی را در مورد یک منازعه بمیان میآورد، ابراز نموده باشند، موافقتنامه مذکور از طرف بورد حکمیت یا محکمه الی تحقق شرایط آن مدار اعتبار مییابد، مگر اینکه حقوق طرفین به اتلاف مواجه باشد. این رویداد به مثابه ختم موافقتنامه میانجیگری تلقی نمیشود.

تطبیق موافقتنامه

ماده بیست و سوم:

هر گاه طرفین، موافقتنامه حل و فصل منازعه را عقد و امضاء نمایند، این موافقتنامه عیناً مانند سایر موافقتنامه های تجارتي و اقتصادی قابل تطبیق مییابد.

وضع مقرر و طرز العمل ها

ماده بیست و چهارم:

وزارت تجارت و صنایع میتواند به منظور تطبیق بهتر احکام این قانون، مقرر ها را پیشنهاد و لوايح و طرز العمل ها را وضع و تصویب نماید.

تاریخ انفاذ

ماده بیست و پنجم:

این قانون از تاریخ توشیح نافذ و در جریده رسمی نشر گردد.